

och, liksom den Kum-daria vi skildrat i de första kapitlen av denna bok, tömde sig i en sjö, som låg i öknens norra del och på samma plats där vi under våra expeditioner på 1930-talet funno Lop-nor?

Och hur är det möjligt att begreppet Lop-nor efter Ptolemæus tid slocknade som ett stjärnskott i natten och att en ogenomtränglig tystnad sedan omgav den hemlighetsfulla sjön i mer än halvtannat årtusende?

Väl hörde en europeisk resande namnet Lop nämnas år 1273. Denne resande var köpmannen från Venedig, den odödlige Marco Polo. Namnets betydelse förstod han lika litet som vi. Genom hans underbara reseskildring blev namnet Lop för första gången känt i Europa. Men Marco Polo säger icke ett ord om Lop-nor, han talar blott om den stora öknen Lop, som han utsmyckar med sagolika berättelser om trolldom och spöke-rier.

På 1500-talet uppträder namnet Lop på europeiska kartor, så t. ex. på Jacopo Gastaldis karta över Indien och Centralasien, utgiven 1561 och där vi läsa orden *Diserto de Lop*.

Kan man därför säga att Marco Polo icke hade någon kännedom om Lop-nor eller åtminstone om tillvaron av en sjö? Nej, ty det är tänkbart att han sett eller hört talas om en eller flera sjöar med vassbevuxna stränder till vänster eller norr om sin väg från Tjarkhlik till Tun-hwang och att han helt enkelt inte ansett mödan lönt att nämna sin upptäckt. Han färdades dock från Kaschgar, genom Jarkend och Khotan till